

Laiškas iš Vienos

Balandžio 28 d. Austrijoje įvyko prezidento rinkimai. (Cia prezidentą renka tauta, panašiai kaip ir JAV). Laimėjo socialdemokratų partijos kandidatas Schaerf (gavo 55% balsų, jo didysis konkurentas, tautinės partijos kandidatas Raab — 41%, ir liberalų kandidatas generolas Kimmel — 4%).

Schaerf yra tretysis iš eilės tautos išrinktas prezidentas socialdemokratas. Nors prieš Schaerf priešrinkiminė kampanija buvo labai aktyvi ir svarbiausiu argumentu buvo: „Mes nebaluosime už tokį kandidatą, už kurį pasižadėjo balsuoti komunistai“, — tačiau tai nieko nepadarė. Austriai žino, kad Schaerf yra demokratas, bet ne komunistas.

Austrus labiausiai jaudino darbininkų kainų pakėlimas pienui, sviestui, sūriui, cukrui, alui ir kt. reikmenims. Mat, Austrijos biudžetė susidarė deficitas: troy milijardai keturi šimtai milijonų šilingų. Tam deficitui „užlopyti“ prisiėjo padidinti mokesčius net svarbiausiems reikmenims.

Austrijoje gegužės 1 d. švenčiama kaipo darbo žmonių šventė. Šiemet 9 val. ryto Kai-Ring gatvėje prasidėjo eisenos. Pirmieji žingsniavo socialdemokratų motociklistai su raudonomis vėliavėmis, dviratininkai su raudonai papuoštais dviračiais. Po to sekė atskirų vietovių socialdemokratų žmonių grupės su raudonomis vėliavomis ir plakatais. Eisenoje vienas po kito sekė dūdų orkestrai, grodami maršus. Plakatuose matėsi tokie užrašai: „Padidinti statybą — daugiau gyvenamųjų butų“, „Sudrausti gyvenamųjų butų savininkus — lupikautojus“, „Ne-

kelti kainų produktams“, „Mes džiaugiamės Schaerf pergale“...

Socialdemokratų eiseną truko pusantros valandos. Kiekvienas eisenos dalyvis turėjo ant krūtinės prisisegęs raudoną buketą, kurį siūlė už 5 šilingus kiekvienam gatvėje stovinčiam žiūrovui.

Po to už pusės valandos prasidėjo komunistų eisenos (komunistų partija Austrijoje yra legali). Jie irgi pradėjo su motociklistais, kurių kiekvienas turėjo raudoną vėliavę. Po jų sekė mėlynom bliuskutėm ir juodais sijonukais mergaitės ir mėlynais marškiniais ir juodom kelnėm vyrukai. Visi su raudonom vėliavikėm. Jie žingsniavo skersai susikabinę rankomis. Po jų sekė su akordeonu, balalaidėmis ir gitaromis dainininkai, kurie dainavo revoliucines dainas. Girdėjau ir rusiškai dainuojant.

Toliau matėsi su piautuvu ir kūju raudonos vėliavos ir plakatai, kuriuos nešė vyrai ir moterys, o kitus net aštuonių metų vaikai. Plakatuose ir vėliavose matėsi tokie užrašai: „Baigti atominį ginklavimą ir atominių bombų bandymus“, „Mes nenorime mirti, mes norime taikos“, „Mes esame prieš Bonos Paryžiaus sąjį“, „Sudrausti darbininkų skerdikus Irake ir Ispanijoje“, „Mes esame prieš Austrijos įstojimą į EWG (bendrąją Europos rinką) ir norime būti neutralūs“, „Austrijoje keliamos kainos sviestui, cukrui, alui ir kitiems reikmenims. Iš to naudojasi bizniečiai — išnaudotojai, o darbininkai turi nukentėti“, „Reakcionierius Raab nukrito į bedugnę“...

Tokių plakatų buvo šimtai. Kas šimtas metrų sekė orkestrai, kurie grojo dažniausiai ru-

UNITED PRESS - NAUJIENU Photo
St. Louis zoologijos sode lokys su pasifenkinimu kramto morką braidydamas vandenį.

siškus maršus, arba juos pakeitė dainininkai su gitaromis ir balalaikomis. Eisenos dalyviai pavieniui arba kartu šaukė šūkius: „Tegyvuojta taika“, „Baigti ginklavimą“, „Už lygybę ir teisingumą“, „Už įmonių suvalstybinimą“...

Net vaikai ir tie šaukė išmokus posmus. Demonstrantus iš abiejų pusių supo žiūrovų eilės ir kai kurie iš žiūrovų plojo komunistams bei šaukdami pritarę jų skelbiamiems šūkiams.

Komunistų eilėse žygiavo uniformuotų paštiniųkų ir geležinkeliečių būriai su savo orkestrais, mokytojų dalinys ir net policijai priklausantys žmonės.

Komunistų eiseną užtruko 2 valandas. Aš nesitikėjau, kad Austrijoje — Vienoje tiek daug esama komunistų, arba jiems pritariančių. Žiūrint į tą eiseną

man prisiminė 1940-41 m. Lietuvoje, kada pačiam teko žygiuoti tokiose eilėse ir, nori — nenori, šaukti komunistų šūkius. Kilo mintys, gal vėl grįžta ta pati padėtis, kokia buvo tada? Kuria kryptimi suka laisvosios Europos prietilčio likimas? Tačiau tai plati tema ir šiam kartui užteks.

L. K.

Naujienu Antroji Dalis

NR. 664

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XIX METAI

Atė Sidabraitė

MOTINAI

Kai, motule, liūliavač mažutę,
Supėsi palangėj jurginai,
Danguj kuždėjosi žvaigždutės,
Klevo lapai tau pritardami švelniai.

Ar tikėjai tada, brangioji,
Kad paliksim gimtą kiemą ir klevas,
Kad iš labdaringų rankų duona svetimoji,
Nors balčiausia, ir karti ji, ir sprangi mums bus?

Motin, motin, kai supėsi mažutę,
Kai prie vėgės tyliai dainą niūniavai,
O už lango rūstūs vėjai pūlė,
Blaškęsi apnuoginti klevai,

Ar tikėjaisi, kad, kryžkelėj suklypus,
Kai taršys man vėjai palaidas kasas,
Veltui tavo vardą sauks išbalę lūpos,
Kas atleis man, kas padės man be tavęs?

Motin, motin, kai migdėi mažylę,
Pasikvietusi į talką dainą ir žvaigždės,
Netikėjai, kad benamiais teks bastytis
Svetimuos kalnuos po svetimas girias.

O namie palangiais gal žydės alyvos,
Rudenio p vėl gelsvą rūbų klevas mes,
Tyliai kryžkelėj medinis Dievas,
Tik nebus ten, motin, nei tavęs, nebus ten nei manęs.

Bet širdis nuklys drauge su vėjais,
Zais su klevo lapais, vystančiais žiedais,
Ir vaidensiušis mum, jog vėl namo parėjom,
Į būtasias grįžome dienas.

Sergej Esenin

LAISKAS MOTINAI

Tu gyva, manoji senutėle,
Gyvas aš, ir sneikinu tavę.
Vakarais te tavąjį trobelę
Gaubia šviesos įstabia srove.

Rašo man, kad tu lyg prieš nelaimę
Vis už sūnų savųjų meldies,
Kad dažniauėjai kelian iš kaimo,
Apsigausis tėvo kailiniais.

Prieblandoj melsvojoj vakarinėj
Tau dažnai vaidenos negerai,
Kad kažkas ten įkaršty muštynių
Mano širdį perskrodė kiaurai.

Nieko, mylimoji, nebijokti,
Tai tiklai liquistas kledesys —
Vai ne toks girtuoklis aš žinoki,
Smuklėj nesuras manęs mirtis.

Aš toks pat švelnus, motule mano,
Ir svajoju vien tik apie tai,
Kaip pabėgti iš miestiškojo tvano,
Kaip greičiau išvyti savi namai.

Aš sugrįšiu medžiams pražydėjus,
Prieglobstin atėjusios gamtos —
Tik nekelk manęs anksti — aš nemėgėjas
Kelt su aušra švintančia rytuos.

Ir nekelk senųjų svajūželių,
Nebežadink praėties sapnų —
Vai anksti manoji dalužėlė
Skyrė man dienelių varganų.

O ir džiaugtis nemokyk, nereikia —
Nepasuks atgal buities keliai...
Tu viena paguodos man suteiki —
Tu viena iš saulės spindulių.

Tad užmiršk galvoti apie nelaimę —
Te linksmumas rūpestį pakeis;
Ir neik daugiau kelian iš kaimo,
Apsigausis tėvo kailiniais.

Vertė Jurgis Dusmenis

Dienu Skeveldros

1.

Kremliaus magnatai Estiją, Latviją, Lietuvą ir Karaliaučiaus sritį neva ūkiniais sumetimais sujungė į v-a-k-a-r-ų regijoną. Ir teisingai „Darbininko“ Nr. 29 buvo pastebėta, kad

Rusija: vėl edinaja, nedelinaja?
Lietuva: vėl severo zapadnij kraj?
„Naujienose“ De Guonis stebėjosi prof. A. J. Greimo bandymu rehabilituoti J. Deksnį kaip „pavargusį... heroją“.

O čia skaitau (kelintas kartas) Jono Aisčio redakcinį žodį „Lietuvių partizanų dainos“ (žr. „Laisvės kovų dainos“, New Yorkas, 1962 m.) ir... nesuprantu autoriaus:

„Didžiausia nelaimė, kokia tik gali paliesti tautą, yra namis karas, kai brolis žudo brolių.“

Nors lietuvių partizanų tiesioginis priešas buvo okupantas, tačiau daug aukų buvo ne tik prieš okupantą kovojusiu, o ir okupantui talkininkavusių lietuvių tarpe.

„Kiekvienoje tautoje pereinanamaisiais visuomenės persitvarkymo laikotarpiais viena visuomenės dalis sukyla prieš kitą, jieskodamos arba gindamos skirtingas visuomeninio gyvenimo formas. Bet itin skaudu matyti tautoje kovą tarp savųjų, svetimiems viešpataujant. O toks iš dalies yra buvęs lietuvių partizanų karas prieš okupantus“.

O, jau švelniai šnekant, po kelmy! „naminis (suprask: pilietinis) J. C.) karas“, „pereinanamaisiais visuomenės persitvar-

2.

Manding, ar neperdaug kalbama apie 3-čią frontą!? Juk tarp barikadų mūšyje prieš komunizmą — mūšyje už laisvę ir Lietuvos nepriklausomybę tėra dvi pusės, o tarp jų, tarp barikadų, tegali būti tik... laužas ir žiurkės!

3.

Londono lenkų „Widomosci“ Nr. 885 piktinasi, kad „Oxford Illustrated Dictionary“ (Text edited by I. Coulson, C. T. Carr, L. Hutchinson, D. Eagle, Oxford, 1962) ties Vilniumi („Vilna“ ir „Wilno“) priduria: „city of Lithuania — also Vilnius — arba surrounding this, occupied by Poland 1920, incorporated in U. S. S. R. 1945“.

4.

Ilja Erenburg vėl lyg „nema-lonėn“ kliuvs. Ryšium su tuo rusų emigrantų spauda primena, kaip apie 1930-uosius Pa-

fNukelta į 2 psl.)

NAUJIENU 50 METU SUKAKTIES KONTESTAS

1964 metais „NAUJIENOS“ minės 50-ties metų sukaktį.
Šia proga ruošia kontestą.

Šiomis dienomis bus paskelbtos kontesto sąlygos.

